

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 9 sierpnia 2024 r.

DIH-2.707.24.2024.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 20.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: kpa, art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2023 r. poz. 846 i 1681 oraz z 2024 r. poz. 694, 834) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312) dalej zwanej: ustawą o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 26 czerwca 2024 r. złożonego przez pełnomocnika p. Gracjana Tobiaskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Drew - Nord Gracjan Tobiaski ze stałym miejscem wykonywania działalności gospodarczej w Kłębowie (zwanej dalej: „przedsiębiorcą” lub „stroną”) od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 czerwca 2024 r., nr. NR.D.9.2024.GO, wymierzającej:

- karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym;
- obowiązek zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej węgla kamiennego w sortymencie orzech oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 3.255,00 zł, w oparciu o art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 4 lipca 2024 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej: Pomorski WIIH) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie pełnomocnika wraz z aktami sprawy (sygn. NR.8361.17.2024.IG.KW, NR.8361.44.11.2024.IG.KW(IG)).

Inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH 31 stycznia 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer NR.057.17.2024.GO przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych na podstawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości, kontrolę przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ww. ustawy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, kontrolę przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy oraz kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców dokonujących obrotu węglem obowiązków wynikających z art. 13 ustawy z 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę”.

Czynności kontrolne przeprowadzono w dodatkowym miejscu wykonywania działalności gospodarczej wskazanym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, dalej jako: „CEIDG”. Z uwagi na nieobecność osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy pismem z 2 lutego 2024 r. Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę o czynnościach kontrolnych w składzie węgla. Do pisma dołączono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli NR.8361.17.2024.IG.KW z 31 stycznia 2024 r. oraz protokół poboru próbek paliwa stałego nr 000117 z 31 stycznia 2024 r. Strona odebrała pismo 13 lutego 2024 r. Kontrolę przeprowadzono w obecności kierownika sprzedaży (pełnomocnictwo do reprezentowania przedsiębiorcy od 9 lutego 2024 r.), któremu okazano legitymacje służbowe, zapoznano z tematyką kontroli, okazano upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Ustalono, że w kontrolowanej placówce prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli wprowadzano do obrotu paliwa stałe w następujących sortymentach węgla kamiennego: kostka II -4 tony, kostka I - 15 ton, groszek plus (ekogroszek) - 15 ton luz, 5 ton worki, oraz orzech w ilości 10 ton (oświadczenie z 31 stycznia 2024 r.).

Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech. Na podstawie art. 16 ust. 5 i 5a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 13 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę zażądano okazania dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa dostarczonego przez dostawcę jak również wystawionego przez przedsiębiorcę. Ustalono, że kraj pochodzenia partii węgla, z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych to Kazachstan.

Kierownik sprzedaży w obecności którego przeprowadzano czynności kontrolne przedłożył kopię faktury VAT nr FV/240/08/2023 z 31 sierpnia 2023 r., świadectwo jakości paliw stałych wystawione 31 sierpnia 2023 r. nr 20178/2/23 oraz oświadczenie o pochodzeniu węgla nr 240/08/2023 z 31 sierpnia 2023 r. W dniu kontroli kierownik sprzedaży nie przekazał świadectwa jakości paliwa stałego wystawionego przy ostatniej sprzedaży z powodu braku dostępu do dokumentów. Kopię świadectwa jakości dla paliwa stałego orzech (bez numeru) pobranego w dniu kontroli do badań, wystawionego 4 stycznia 2024 r. do faktury FV. 5/01/2024, przesłano pocztą 1 lutego 2024 r.

W toku kontroli 31 stycznia 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów reprezentujących Pomorskiego WIIH z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech składowanej na zwale o masie 10 ton, pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań

nr 0381/24/3784 o masie 116,24 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7768/24/3784 o masie 115,90 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 000117. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Pomorskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/64-014, 000117. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego przekazanego w dniu 1 lutego 2024 r., wystawionego dla węgla orzech (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. do faktury FV 5/01/2024 oznaczone w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW przedsiębiorca wystawia i przekazuje nabywcy świadectwo jakości paliwa stałego. W kontrolowanej placówce nie stwierdzono wprowadzania do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Placówka nie prowadziła sprzedaży paliw stałych dla odbiorców innych niż gospodarstwa domowe lub instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 13 lutego 2024 r. przez kierownika sprzedaży (posiadającego pełnomocnictwo do reprezentacji przedsiębiorcy od 9 lutego 2024 r.) Strona w treści protokołu została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/64-014 z 6 lutego 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 22 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 31 stycznia 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0381/24/3784, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, który wynosił 21,67% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 12% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 12+0,36\%$.

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0381/24/3784 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w treści świadectwa jakości (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. wystawionego do faktury FV 5/01/2024 ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, który wynosił 21,67% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 12% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 12+0,36\%$.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0381/24/3784 wykazało niezgodność z parametrami określonymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych w sortymencie orzech, jak również wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych (bez numeru) wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego 4 stycznia 2024 r. do faktury FV 5/01/2024, badanie próbki kontrolnej nr 7768/24/3784 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7768/24/3784 wykonane przez SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań

nr 20/200001499/64-014/K z 9 lutego 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki kontrolnej 7768/24/3784 nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 22,2% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 12% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 12 + 0,36\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy 12,36% ($\leq 12,0\% + 0,36\%$).

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego badań nr 7768/24/3784 wykazało również niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w treści świadectwa jakości (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. wystawionego do faktury FV 5/01/2024 ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 22,2% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących 12% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 12 + 0,36\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy 12,36% ($\leq 12,0\% + 0,36\%$).

W związku z powyższym Pomorski WIIH uznał, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych i w świadectwie jakości paliwa stałego (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. wystawionym do faktury FV 5/01/2024 przez stronę.

Pomorski WIIH 22 lutego 2024 r. w toku kontroli poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań i przekazał egzemplarze protokołów z badań nr 20/200001499/64-014 z 6 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/64-014/K z 9 lutego 2024 r. Strona oświadczyła, że od 31 stycznia do 22 lutego 2024 r. nie dokonała sprzedaży węgla. W związku z niewłaściwą jakością paliwa stałego przesłuchano przedsiębiorcę w charakterze strony (protokół w aktach sprawy). Przedsiębiorca oświadczył, że prowadzi sprzedaż paliw stałych od 2011 r. Zgodnie ze świadectwem jakości od dostawcy zawartość popiołu wynosi od 2-8 %. Przedsiębiorca był przekonany, że paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe. W związku z powyższym wprowadził je do obrotu nie dokonując żadnych domieszek, czy przesiewania paliwa. Strona stwierdziła, że laboratorium wykazało niezgodność tylko jednego parametru na sześć dlatego też jej zdaniem nie dyskwalifikuje tego węgla w rażący sposób. Strona nie otrzymywała żadnych skarg, co do jakości tego paliwa. Pomorski WIIH w związku ze stwierdzeniem niespełnienia wymagań jakości paliwa stałego określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych wydał decyzję NR.D.2.2022.IG z 22 lutego 2024 r. zarządzającą wycofanie z obrotu 10 ton węgla kamiennego w sortymencie orzech. W związku z pisarskimi omyłkami wydano postanowienie i nową decyzję NR.D.4.2022.IG z 7 marca 2024 r. Strona oświadczyła, że niniejszą partę paliwa stałego wykorzysta na potrzeby własne. Strona pismem przekazanim e-mail 21 kwietnia 2024 r. wskazała, że paliwo stałe zostanie wykorzystane jako budulec pod drogę. Protokół kontroli został podpisany bez uwag 7 marca 2024 r. Strona została pouczona o możliwości wniesienia uwag na piśmie do protokołu kontroli na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Pismem z 8 kwietnia 2024 r. Pomorski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawach:

- wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,
- obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5

ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W treści pisma Pomorski WIIH poinformował stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Jednocześnie odrębnym pismem z 8 kwietnia 2024 r. zwrócono się do strony o przekazanie informacji o wielkości obrotów dotyczącej paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pisma zostały doręczone stronie 10 kwietnia 2024 r. Strona drogą elektroniczną, 15 kwietnia 2024 r. zwróciła się o przedłużenie terminu na dostarczenie informacji m.in. o wielkości obrotu paliw stałych. Strona również drogą elektroniczną 21 kwietnia 2024 r. poinformowała o wartości obrotów za paliwa stałe.

6 maja 2024 r. do siedziby Pomorskiego WIIH wpłynęło pismo procesowe strony postępowania, w którym do postępowania zgłosił się pełnomocnik, do pisma dołączono pełnomocnictwo wraz z opłatą. Pełnomocnik wniósł o przedłużenie terminu wydania decyzji celem umożliwienia zapoznania się z aktami sprawy i możliwością wypowiedzenia się w sprawie.

Pomorski WIIH przychylił się do prośby pełnomocnika wyznaczając termin zakończenia postępowania do 10 czerwca 2024 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 10 czerwca 2024 r., wydał decyzję nr. NR.D.9.2024.GO, wymierzając stronie:

- kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym;
- obowiązek zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej węgla kamiennego w sortymencie orzech oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 3.255,00 zł, w oparciu o art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W uzasadnieniu decyzji Pomorski WIIH wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i obowiązku zwrotu kosztów za przeprowadzone badania laboratoryjne. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku poprzedzającym rok kontroli. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w ustawowo określonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonego naruszenia. Organ pierwszej instancji przeanalizował również materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu i nie dopatrył się możliwości zastosowania art. 189f kpa w tej sprawie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Pomorski WIIH ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury VAT

nr 10461917 z 20 lutego 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego orzech - załącznik nr 1 poz. nr 22 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0381/24/3784 w wysokości 416,00 zł, poz. nr 23 próbka kontrolna nr 7768/24/3784 w wysokości 39,00 zł, załącznik nr 3 poz. nr 15 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 2 800,00 zł.

Decyzja została doręczona Pełnomocnikowi strony 12 czerwca 2022 r.

Pełnomocnik pismem z 26 czerwca 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołał się od decyzji Pomorskiego WIIH z 10 czerwca 2024 r., nr. NR.D.9.2024.GO (sygn.NR.8361.17.2024.IG.KW, NR.8361.44.11.2024.IG.KW(IG) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 189f § 1 ust. 1 kpa poprzez jego niezastosowanie mimo istnienia przesłanek uzasadniających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 189f kpa organ odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Pełnomocnik wyraził zdanie, że powyższa przesłanka została w niniejszej sprawie spełniona zatem organ winien odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Wskazał, że przedsiębiorca działał w sposób niezawiniony pozostając w przekonaniu że zakupiony węgiel spełnia wymagania jakościowe. Nie miał podstaw przypuszczać, że świadectwo jakości które otrzymał zawiera dane niezgodne z rzeczywistością. Zdaniem Pełnomocnika organ nie wziął pod uwagę okoliczności wskazane przez niego co do rzetelności otrzymanego świadectwa. Pełnomocnik w uzasadnieniu przywołał wyroki sądowe, które mają poprzec jego stanowisko, wskazujące naruszenie przepisów postępowania administracyjnego a także wyroki wskazujące zasadność zastosowania art. 189f kpa.

Pismem z 11 lipca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 15 lipca 2024 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu I instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz

zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do gospodarstw domowych oraz do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW muszą spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 7a ustawy zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. Przedsiębiorca, wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Minister Klimatu i Środowiska 23 grudnia 2022 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyień określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, czyli jako przedział jednostronnie domknięty wskazujący minimalną lub maksymalną wskazaną wartość.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa

stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. Jak stanowi ust. 4a wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego. Zgodnie z ust. 5 kontrolowany jest obowiązany uiszczyć należność pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 1a, na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Pomorski WIIH ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury VAT nr 10461917 z 20 lutego 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego orzech - załącznik nr 1 poz. nr 22 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0381/24/3784 w wysokości 416,00 zł, poz. nr 23 próbka kontrolna nr 7768/24/3784 w wysokości 39,00 zł, załącznik nr 3 poz. nr 15 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 2 800,00 zł. Łączny koszt do zwrotu to 3.255,00 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół kontroli z 13 lutego 2024 r. (nr akt kontroli sygn. NR.8361.17.2024.IG.KW) wraz z załącznikami, protokoły z badań nr protokołów z badań nr 20/200001499/64-014 z 6 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/64-014/K z 9 lutego 2024 r., protokół kontroli z 22 lutego 2024 r. (nr akt kontroli NR.8361.44.11.2024.IG.KW(IG)) wraz z załącznikami oraz akta postępowania administracyjnego wszczętego pismem z 8 kwietnia 2024 r.

Z treści protokołu kontroli z 13 lutego 2024 r. (nr akt kontroli NR.8361.17.2024.IG.KW) jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0381/24/3784 o masie 116,24 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7768/24/3784 o masie 115,90 kg, pobrano 31 stycznia 2024 r. w należącym do strony składzie opału z partii węgla kamiennego o masie 10 ton składowanego na zwale. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 000117. Niewątpliwy jest fakt, iż badania przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołami z badań nr 20/200001499/64-014 z 6 lutego 2024 r. i nr 20/200001499/64-014/K z 9 lutego 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych paliw stałych wykazały i potwierdziły, że badane paliwo stałe nie spełniało wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w załączniku w tabeli nr 2 do ww. rozporządzenia oraz wskazanych przez stronę w świadectwie jakości (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. wystawionym do faktury FV 5/01/2024 ze względu na zawyżoną zawartość popiołu. Maksymalna dopuszczalna wartość ww. parametru wynikająca z rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych i wartość wskazana przez stronę w świadectwie jakości (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. wystawionym do faktury nr FV 5/01/2024 r. wynosiła max 12,0%. Natomiast badania wykazały, że zawartość popiołu w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0381/24/3784 wynosiła 21,67%, a w próbce kontrolnej nr 7768/24/3784 wynosiła 22,2%. Zważywszy, że dopuszczalne odchylenie wynosi 0,36% od wartości, w tej sprawie za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik oznaczenia zawartości popiołu podziarna mniejszy lub równy 12,36% ($\leq 12,0\% + 0,36\%$).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych jak również z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. wystawionym do faktury FV 5/01/2024 r. Tym samym nie ulega wątpliwości, że strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej została określona zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł,
- 2) od 25.001,00 zł do 100.000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pomorski WIIH ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Pomorski WIIH uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie

konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych paliwa stałego. Wyniki te nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi przez Stronę w świadectwie. Również ustalone w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych faktyczne wartości parametrów jakościowych nie mieszczą się w granicach określonych w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Podkreślenia wymaga również fakt, że zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa (art 7 ust. 7a pkt.3).

Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekając w jednej ze spraw z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał „*W ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wypisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wykazaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę*”.(por. wyrok WSA z 16 marca 2021 r. VI SA/Wa 2443/20).

Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, kiedy mamy do czynienia z paliwem, które nie spełnia określonych prawem wymagań i wymagań zadeklarowanych przez stronę w wystawionym świadectwie jakości. Przyjmując, że strona zaprzestała wprowadzać przedmiotowe paliwo stałe do obrotu (zostało ono przeznaczenie pod budowę drogi), nie można uznać, że ziściły się przesłanki do zastosowania art. 189f § pkt 1 do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestąpieniu na pouczeniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara

pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił uwagę, że w treści zaskarżonej decyzji Pomorski WIH nie wykazał, że na stronę za to samo zachowanie nie została uprzednio nałożona prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna (art. 189f kpa § 1 pkt 2 kpa). Należy jednak podkreślić, że legitymację do nałożenia kary pieniężnej w zakresie wystawienia wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym ma jedynie WIH właściwy dla miejsca kontroli przedsiębiorcy. Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw strona była zobowiązana do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego informację o rzeczywistych parametrach paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej tym bardziej w przypadku niezgodności parametrów paliwa stałego z rozporządzeniem w sprawie wymagań jakości paliw stałych. W konsekwencji przepis art. 189 f § 2 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu. Fakt nie spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu sprawia, że przedsiębiorca nie ma możliwości usunięcia naruszeń prawa ani też naprawienia skutków naruszenia prawa dlatego też w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa. Jedynym działaniem jakie mogło zostać podjęte w tym stanie faktycznym było wycofanie przedmiotowego paliwa stałego z obrotu.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f kpa.

Odnosząc się do zarzutu Pełnomocnika, iż organ nie wziął pod uwagę okoliczności, iż strona miała uzasadnione przekonanie co do rzetelności otrzymanego świadectwa jakości od dostawcy należy uznać, że jest on niezasadny.

Stosownie do treści art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b wystawia dokument (świadectwo jakości) potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy. Treść przepisu wprost wskazuje, że „wymagania jakościowe”, które winny zostać wskazane w dokumencie jakim jest „świadectwo jakości” zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ustawowej delegacji zawartej w art. 3a ust.2 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę

wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Z powołanych powyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że świadectwo jakości paliw stałych spełnia również rolę informacyjną i ma zapewnić nabywcy danej konkretnej partii paliwa rzetelną i zgodną ze stanem faktycznym informację o cechach użytkowych wyrażonych wartościami parametrów jakościowych. Wynika to z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w którym ustawodawca zobligował przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wskazania w treści świadectwa jakości, wartości parametrów paliwa dla którego jest wystawiane świadectwo jakości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Niezależnie od terminu zakupu paliwa stałego oraz okresu jego składowania i warunków w jakich było przechowywane, to na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu ciąży obowiązek aby parametry wskazane w wystawionym przez niego świadectwie jakości dla paliwa stałego były zgodne z rzeczywistymi parametrami paliwa wprowadzonego do obrotu. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez wprowadzanie do obrotu paliw stałych rozumie się sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Zgodnie z ww. wykładnią paliwo stałe na każdym etapie obrotu jest wprowadzane do obrotu. Pomorski WIIH wskazał stronie w decyzji (str. 9), że to ona jest odpowiedzialna za parametry zawarte w wystawionym przez siebie świadectwie jakości, aby były zgodne ze stanem faktycznym. Naruszenie tego obowiązku stanowi delikt administracyjny, o którym mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (wyrok NSA w dniu 7 października 2021 r. sygn. akt II GSK 1055/21.). Pomorski WIIH wspominał też, że zakwestionowane paliwo było zakupione w czasie zawieszenia rozporządzenia dotyczącego wymagań jakościowych dla paliwa stałego ogłoszonym w związku z trudną sytuacją gospodarczą spowodowaną trwającym konfliktem zbrojnym w Ukrainie. Fakt zakupu węgla w okresie kiedy wymagania jakościowe nie obowiązywały, nie ma wpływu na ocenę spełnienia wymagań jakościowych przez to paliwo w dacie kontroli. Kontrola miała bowiem miejsce 31 stycznia 2024 r. i w tej dacie obowiązywały przepisy rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Wymagania jakościowe dla paliw stałych zawieszono do 31 grudnia 2023 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela również w pełni pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wyrażony w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że *„przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. Nieprawidłowe oznaczenie rodzaju węgla oferowanego*

do sprzedaży w składzie i przez to przypisanie do niego świadectwa jakości wystawionego przez skarżącego dla innego rodzaju węgla, nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za brak prawidłowego wystawienia świadectwa jakości dla konkretnej oferowanej partii paliwa stałego. Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzja organu pierwszej instancji odpowiada prawu ponieważ sankcja nałożona na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, została nałożona z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu, w którym wartości parametrów jakościowych paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy wyjaśnia, że odpowiedzialność przedsiębiorcy na podstawie art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ma charakter obiektywny i jest niezależna od winy strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Sankcja jest stosowana w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. W rozpatrywanej sprawie zaistniał stan niezgodny z prawem, bowiem strona wystawiła świadectwo jakości dla paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do przedstawionej w odwołaniu interpretacji pojęcia znikomej wagi naruszenia prawa osnutej na trzech wyrokach, organ wskazuje, że wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 listopada 2023 r. sygn. akt II GSK 2310/22 został uchylony, a skargę oddalono. Pełnomocnik niniejszego postępowania zacytował jedynie fragment uzasadnienia sądowego, który w pełni nie oddaje intencji wyroku w zakresie zastosowania art. 189f kpa. Dalszy fragment przywołanego uzasadnienia Sądu stanowi: *„Celem omawianego przepisu jest zapobieganie sytuacjom, w których mogłoby dojść do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, która byłaby w sposób rażąco nieproporcjonalna do skali i wagi naruszenia. Jeżeli więc konkretne naruszenie prawa wywołało (lub nawet jedynie mogło wywołać) poważne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych, to przyjmując należy, że waga naruszenia prawa jest znaczna.”*

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zaznacza, że w niniejszej sprawie badania laboratoryjne jednoznacznie wykazały zawyżoną zawartość popiołu, co ma znaczący wpływ na jakość paliwa i stan powietrza, a w konsekwencji na zdrowie ludzi. Niewątpliwie wprowadzenie paliwa stałego do obrotu niezgodnego z rzeczywistymi parametrami jakościowymi oraz niespełniającymi wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliwa stałego mogło wywołać negatywne skutki.

Odnosząc się do wskazanych w odwołaniu przez Pełnomocnika wyroków (2 i 3), tj.:

- 1) wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 23 sierpnia 2023 r. sygn. akt II SA/Gd 1039/22 dotyczy sprawy w przedmiocie kary pieniężnej za umieszczenie tablic reklamowych - skarga została oddalona.
- 2) wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z 5 sierpnia 2022 r. sygn. akt II SA/Go 361/22 - sprawa dotyczyła nałożenia kary pieniężnej w wysokości 600,00 zł za naruszenie obowiązku zawiadomienia starosty w przewidzianym terminie o zbyciu pojazdu ustawy Prawo o ruchu drogowym,

należy wyjaśnić, iż dotyczą one naruszenia przepisów procesów administracyjnych, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości świadectwa jakości (bez numeru) z 4 stycznia 2024 r. wystawionego do faktury FV 5/01/2024 oraz w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych i zgodnie z wskazanymi przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, organ pierwszej instancji jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliwa stałego. Wysokość kwoty do zwrotu została ustalona na podstawie faktury nr 10461917 z 20 lutego 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. i opiewa na kwotę 3.255,00 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o nieuwzględnieniu wniosku strony o zmianę zaskarżonej decyzji i odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ponieważ decyzja nie narusza przepisów postępowania, a zgromadzony materiał dowodowy umożliwił jej pełne wyjaśnienie i rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym, wymierzona karę pieniężną oraz kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku wskazany w decyzji z 10 czerwca 2024 r., nr. NR.D.9.2024.GO w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary oraz nałożenia kosztów stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000,00 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100,00 zł;
 - 2) ponad 10.000,00 zł do 50.000,00 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400,00 zł;
 - 3) ponad 50.000,00 zł do 100.000,00 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500,00 zł;
 - 4) ponad 100.000,00 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000,00 zł i nie więcej niż 100.000,00 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxx]
2. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. aa